Zwettl, 4. Viertel 12. Jh. (und um 1300)

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31660
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

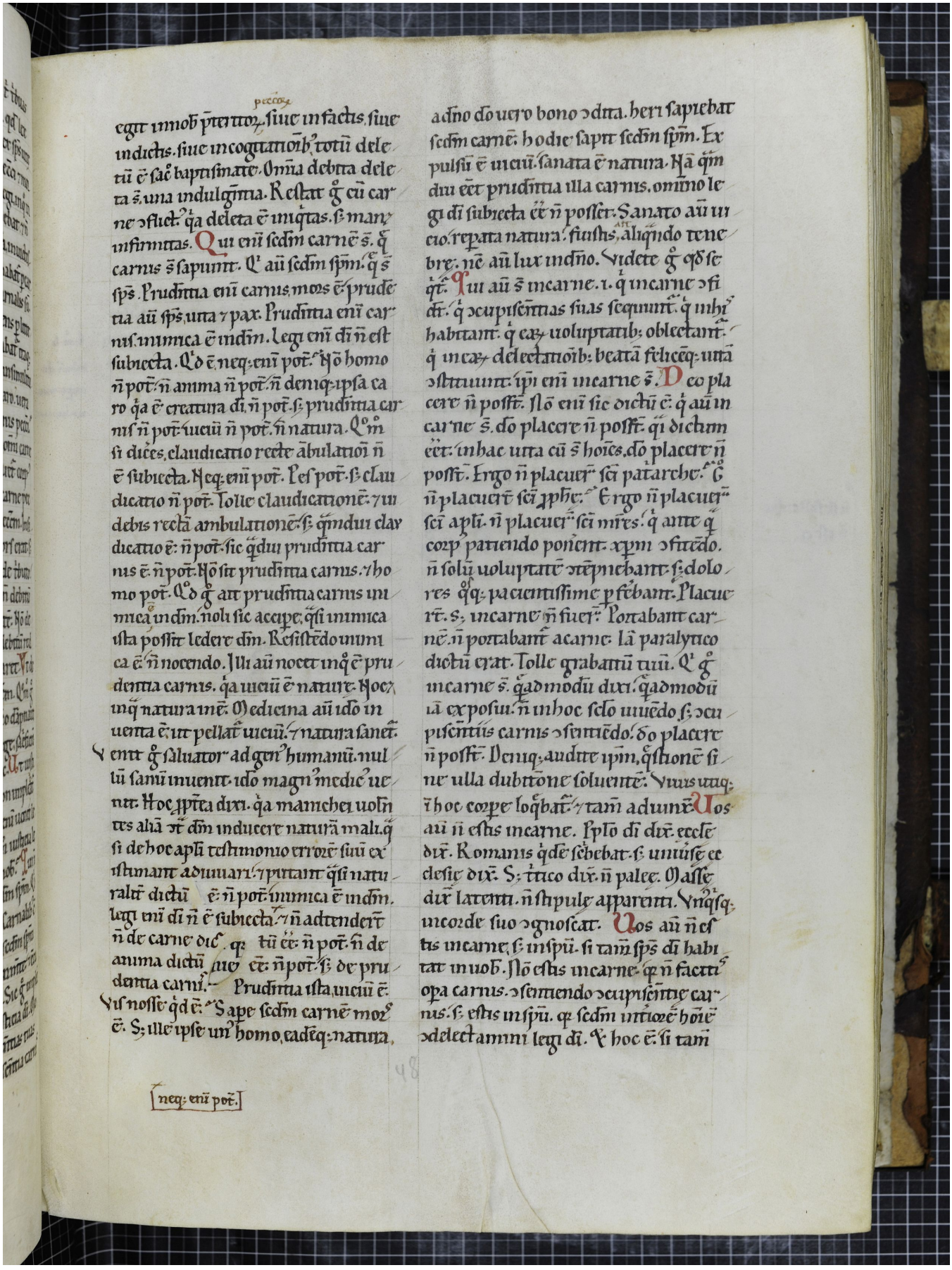

peccor

egit unmob ꝑtem uor siue in factis siue
in dictis. siue in cogitationib⁹ totū dele
tū ē ſac̄ baptismate. Omīa debita dele
ta ſ. una indulgentia. Restat g̈ cū car
ne ꝛfluct. qa deleta ē unq̄tas. ſ. man
infirmitas. Qui enī ſcdm carnē ſ. q̄
carnis ſ sapunt. Q̄ aū ſcdm ſpm. q̄ ſ
ſps. Prudentia enī carnis mors ē. prude
tia aū ſps. uita ⁊ pax. Prudentia enī car
nis inimica ē dn̄o. Legi enī di ñ est
subiecta. Q̄d ē neq; enī pot. Hō homo
ñ pot. ñ anima ñ pot. ñ denq; ipsa ca
ro qa ē creatura di. ñ pot. ſ. prudentia car
nis ñ pot. uerū ñ pot. ñ natura. Q̄m
si dices. claudicatio recte ābulatiōi ñ
ē subiecta. Neq; enī pot. Resp pot. ſ. clau
dicatio ñ pot. Tolle claudicationē. ⁊ u
debis rectā ambulationē. ſ. q̄ndu clau
dicatio ē. ñ pot. sic q̄du prudentia car
nis ē. ñ pot. Hō sit prudentia carnis. ⁊ ho
mo pot. Q̄d g̈ an prudentia carnis in
mica dn̄o. noli sic accipe. q̄si inimica
ista possit ledere dn̄m. Resistēdo inimi
ca ē. ñ nocendo. Illi aū nocet inq̄ ē pru
dentia carnis. qa uerū ē nature. Hoc
inq̄ natura inē. Medicina aū ido in
uenta ē. ut pellat uerū. ⁊ natura sanet.
Venit g̈ ſaluator ad gen̄ humanū. nul
lū sanū inuenit. ido magn̄ medic̄ ue
nit. Hoc ꝑpter dixi. qa manichei uolen
tes alienā nr̄ dn̄m inducere naturā mali. q̄
si de hoc apli testimonio erroꝛe suo ex
stimant adumbrari. ⁊ putant q̄si natu
raliter dictū ē ñ pot. inimica ē dn̄o.
Legi enī di ñ ē subiecta. ⁊ ñ adtendent
ñ de carne dic. q̄ tū ē. ñ pot. ñ de
anima dictū puto ē. ñ pot. ſ. de pru
dentia carnis. Prudentia ista uerū ē.
Vis nosse q̄d ē. Sape ſcdm carnē mor
ē. S; ille ipse un homo, eadēq; natura,
adno do uero bono ꝺdna. heri sapiebat
ſcdm carnē. hodie sapit ſcdm ſpm. Ex
pulsū ē uerū. sanata ē natura. Nā q̄m
diu erat prudentia illa carnis. omīno le
gi di subiecta erat. ñ posset. Sanato aū ui
cio. repata natura. fiunt, aliq̄ndo tene
bre. nē aū lux indno. Videte g̈ q̄ se
q̄t. Qui aū ſ incarne. i. q̄ incarne ꝛfi
dt. q̄ ꝺcupiscentias suas sequunt. q̄ mhi
habitant. q̄ ea; uoluptatib; oblectant.
q̄ in ea; delectationib; beata felicēq; uita
ꝺstituunt. ipi enī incarne ſ. Deo pla
cere ñ possūt. ſ. lō enī sic dictū ē. q̄ aū in
carne ſ. do placere ñ possūt. q̄ dictum
erat. in hac uita cū ſ hoīes. do placere ñ
possūt. Ergo ñ placuit sci patarche. Ḡ
ñ placuit sci ꝓphe. Ergo ñ placuit
sci apli. ñ placuit sci mrēs. q̄ ante q̄
corp pariendo ponerent. xpm ꝛfitēdo.
ñ solū uoluptatē nēp mebant. ſ. dolo
res q̄q; pacientissime p ferebant. Placue
rūt. ſ. incarne ñ fuerūt. Portabant car
nē. ñ portabant acarne. Illa paralytico
dictū erat. Tolle grabatū tuū. Q̄ g̈
incarne ſ. q̄dmodū dixi. q̄dmodū
illa exposui. ñ in hoc sclo uiuēdo. ſ. ꝺcu
piscentiis carnis ꝛsentiēdo. do placere
ñ possūt. Venq; audire ipm, q̄stionē si
ne ulla dubitatione solueret. Unus unq;
hoc corpe loq̄batur. ⁊ tam aduersus Uos
aū ñ estis incarne. Spūs di habitat
ecclesia dei. Romanis q̄dē scribebat. ſ. unusquisq;
deo ꝺcordat. Uos aū ñ estis incarne, ſ. inspū. si tam spūs di habi
tat in uob. Sī estis incarne. q̄ n facitis
opa carnis. ꝛsentiendo ꝺcupiscentie car
nis. ſ. estis inspū. q̄ scdm interiorē hoiē
ꝺdelectamini legi di. Et hoc ē. si tam

neq; enī pot.